

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 423/2021-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Mgr. Monikou Dunčákovou, advokátkou, Štúrova 20, Košice, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Sa/31/2020 zo 16. septembra 2020 a uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 8Asan/3/2021 z 30. marca 2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 30. júna 2021 domáha zrušenia napadnutých rozhodnutí vydaných v správnom súdnictve s tým, že žiada vec vrátiť najvyššiemu súdu, čo odvodzuje z toho, že namietanými rozhodnutiami bolo porušené jeho základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Okrem toho žiada nemajetkovú ujmu 5 000 eur a náhradu trov konania.

II.

2. Krajský súd ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením podľa § 98 ods. 1 písm. d) Správneho súdneho poriadku odmietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia v blokovom konaní, keďže sťažovateľ podal žalobu oneskorene z dôvodu, že k uloženiu pokuty za priestupky došlo 11. augusta 2017, lehota vyplývajúca z § 181 ods. 1 Správneho súdneho poriadku uplynula o dva mesiace a správna žaloba bola podaná až 12. augusta 2020.

3. Proti uzneseniu krajského súdu podal sťažovateľ kasačnú sťažnosť, ktorou namietal, že krajský súd odmietnutím žaloby porušil zákon tým, že mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ poukázal na absenciu zákonného poučenia v blokovom konaní a bol toho názoru, že sa naň nevzťahuje dvojmesačná lehota podľa 181 ods. 1

Správneho súdneho poriadku s tým, že bol oprávnený podať žalobu vo všeobecnej trojročnej premlčacej lehote. Nedostatočné odôvodnenie a s tým súvisiace porušenie práva na spravodlivý proces vzhliadal v chýbajúcom stanovisku správneho súdu k otázke, či nedostatočné poučenie o opravnom prostriedku, o možnosti preskúmať rozhodnutie súdom a o lehote na podanie správnej žaloby vplýva na lehotu na podanie správnej žaloby.

4. Najvyšší súd namietaným uznesením podľa § 461 Správneho súdneho poriadku kasačnú sťažnosť zamietol, pričom rovnako ako krajský súd vychádzal z § 98 ods. 1 písm. d) a § 181 ods. 1 Správneho súdneho poriadku. Stotožnil sa s tým, že správna žaloba bola podaná oneskorene, pričom uviedol, že prekluzívne lehoty na podanie správnej žaloby sú tradičným inštitútom obmedzujúcim právo na prístup k súdu. Námietky sťažovateľa vo vzťahu k absencii poučenia o možnosti súdneho prieskumu rozhodnutia a z toho plynúcej všeobecnej trojročnej lehote na podanie žaloby považoval za nedôvodné a nezistil znemožnenie uplatnenia procesných práv sťažovateľa.

III.

5. Sťažovateľ uviedol, že najvyšší súd rozhodol v extrémne krátkom čase, čo má byť jasnou ukázkou toho, že sa nezaoberal kasačnou sťažnosťou. Sťažovateľ namietal, že pokutový blok neobsahoval poučenie o lehote, v rámci ktorej je možné podať opravný prostriedok, čím bol uvedený do omylu a žalobu v lehote troch rokov namiesto dvojmesačnej lehote podal včas. Okrem toho správnym súdom vytkol nedostatočný prieskum a nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia.

IV.

6. Odhliadnuc od zrejmých nedostatkov ústavnej sťažnosti, hoc aj advokátkou zastúpeného sťažovateľa, treba uviesť, že rozhodnutie krajského súdu bolo vydané v konaní podľa Správneho súdneho poriadku, pričom proti nemu možno podať kasačnú sťažnosť, ktorá predstavuje účinný prostriedok nápravy a ochrany základných práv a slobôd (III. ÚS 33/2018, IV. ÚS 267/2018). O kasačnej sťažnosti sťažovateľa najvyšší súd rozhodol tak, že ju podľa § 461 Správneho súdneho poriadku zamietol. Preto bola ústavná sťažnosť v časti týkajúcej sa napadnutého uznesenia krajského súdu podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietnutá pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

7. Vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu najvyššieho súdu je ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená. Rýchlosť rozhodnutia najvyššieho súdu nie je v žiadnej súvislosti so záverom, že najvyšší súd sa kasačnou sťažnosťou nezaoberal. To, ako sa ňou najvyšší súd zaoberal, vyplýva z odôvodnenia. Poučenie o lehote na podanie správnej žaloby na bloku o uložení pokuty nevyplýva zo žiadneho prameňa práva a sťažovateľ na žiadnu takúto skutočnosť osobitnou argumentáciou neupozorňoval. Preto nebol ani dôvod, aby sa či už krajský alebo najvyšší súd takouto nekonkretizovanou argumentáciou zaoberali inak ako strohým konštatovaním, že tieto námietky nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť záveru o tom, že správna žaloba bola podaná oneskorene. Neopodstatnené sú z tohto dôvodu i námietky sťažovateľa, ktorými najvyššiemu súdu vytkol nedostatočný prieskum a nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia. Preto bola ústavná sťažnosť v časti týkajúcej sa napadnutého uznesenia najvyššieho súdu podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietnutá ako zjavne neopodstatnená.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. júla 2021

Robert Šorl
predseda senátu